

De afgewezen modernisering van de Oostendse Handels- en Vissershaven !

PARLEMENTAIRE VRAAG VAN SENATOR LAHAYE

Onze lezers zullen zich nog genoegzaam herinneren dat wij in ons nummer van 20 februari jl. een uiteenzetting wijdde aan de beslissing van de regering, de zo noodzakelijke uitbreiding en aanpassing van de Oostendse handelshaven voorlopig niet door te voeren.

ONAANVAARDBAAR

Vis beneden de maat in de Mijn verkocht

Mijnheer de uitgever,
Maandag werd in de vismijn door een Oostends vissersvaartuig ongeveer 200 bennen ondermaatse vis aangeboden en verkocht.

Het waren totten waarvan de lengte tussen 20 en 27 cm begrepen was.

Zo 'n verkoop noemen we een schande en we vragen ons af hoe het mogelijk is dat de officiële diensten zo iets toelaten.

Een vishandelaar die het zag.

Nota der Redactie.

Het is aan de Stedelijke Overheid en in het bijzonder zij die politiemacht bezitten, dit te beletten en bij een overtreding desnoods de waterschout te verwittigen of de ondermaatse vis aan te slaan.

Ingevolge art. 6 van het K.B. van 7-5-1958 moet schelvis (waaronder « totten » ressorteren) een minimummaat van 27 cm hebben. Wordt hieraan niet voldaan dan moet de vangst terug overboord gegooit worden.

In voornoemd nummer wezen wij reeds op het absoluut nadelige van deze beslissing, die niet alleen op lokaal plan maar ook op nationaal plan een blunder van belang is.

Het moet zijn dat deze zaak ook de aandacht van bepaalde parlementsleden niet is ontgaan, want in het bulletin « Vragen en Antwoorden » van 18 februari jl. verscheen een parlementaire vraag terzake van senator Lahaye, welke gesteld werd aan de Minister van Openbare werken.

Deze vraag luidde als volgt :

« De heer Minister zal ons wellicht veroorloven zijn bijzondere aandacht te trekken op de noodzakelijkheid en het dringend karakter van de modernisering van de handelshaven der stad Oostende.

Welnu, het lijkt dat de meest dringende noodzakelijke werkzaamheden slechts een geringe uitgave zouden vergen, zegge 90 miljoen.

Mogen wij, bijgevolg, de heer Minister vragen het in deze parlementaire vraag opgeworpen vraagstuk te laten onderzoeken en zo spoedig mogelijk de bedoelde werken te doen uitvoeren waarvan het nationaal belang in 't oog valt ».

In antwoord op deze vraag liet de betrokken minister zich als volgt uit

« Op het programma van de werken ter modernisering van de haven van Oostende komt onder meer de bouw voor van een kaaimuur in diep water aan de Cockerill-kaai. De bouwkosten worden op 90 miljoen geraamd. De werken zullen naargelang van de begrotingsmogelijkheden worden uitgevoerd.

Die werken hebben echter geen betrekking op de handelsdokken

van de stad Oostende, die overigens onder stad ressorteren ».

Totdaar het antwoord van de heer Minister van Openbare Werken.

EEN WEINIGZEGGEND ANTWOORD

Het komt ons voor dat het antwoord van de betrokken minister eer ingegeven werd door de beleefdheid, omdat het nu eenmaal gebruikelijk is dat een vraag noodzakelijkerwijze een antwoord vergt. Hoe het antwoord is opgevat hangt natuurlijk af van allerlei omstandigheden.

Ook hier moeten wij andermaal vaststellen dat de ministriële zwijgzaamheid volgens de regels der kunst in ere werd gehouden, en senator Lahaye beslist niet veel wijzer heeft gemaakt.

Wat ons nog meest verwondert is

te vernemen dat burgemeester Piers die op de hoogte is van deze zaak, als burgemeester en parlementair zwijgt. Naar we vernemen is hij van gans het jaar nog maar slechts éénmaal in het parlement verschenen.

En zo worden onze stadsbelangen ernstig verdedigd.

X X X

Dat de verbeteringswerken, volgens de begrotingsmogelijkheden zouden uitgevoerd worden, lag zo'r beetje in de lijn der verwachtingen, zodat het in geen geval enige verwondering heeft verwekt, bij ons niet in ieder geval. Ook hier werd de traditie in ere gehouden.

Toch moet het ons van het hart dat hier andermaal de Oostendse haven het slachtoffer is geworden van de zogenaamde « economische expansie » en de besnoeiing van bepaalde kredieten. — B

BIJ DE HULP- EN VOORZORGKAS VOOR DE ZEEVARENDEN ONDER DE BELGISCHE VLAG

Het organiek kader van het personeel

In het Staatsblad verscheen het Koninklijk Besluit van 5 december jl. met betrekking tot de vaststelling van het Organiek kader van de Hulp- en Voorzorgkas voor zeevarenden onder de Belgische vlag.

It organiek kader wordt vastgesteld overeenkomstig de hieronder staande tabel :

Directie :

Direkteur met de hiërarchische rang en de bezoldiging van adjunctadviseur.

Studiedienst — Dienst voor maatschappelijke veiligheid der zeelieden — Dienst der internationale overeenkomsten

Sekretaris van administratie (doctor in de rechten)

Opsteller

Stenodaktylograaf

Daktylograaf

Finantiële en boekhoudkundige dienst.

— Dienst personeel

Boekhouder 1e klasse.

Opsteller-rekenplichtige.

— Dienst der prestaties

Bureauchef.

Ziekenfonds

Onderbureauchef

Opsteller

Klerk

Pensioenfonds

Onderbureauchef

Opsteller

Klerk

Operateur-mekanograaf

Het huidig Koninklijk Besluit komt in vervanging van het vorige K.B. dat dateert van 23 oktober 1958.

— B

Geen verbeteringswerken in de Handels- en Vissershaven

AFLEIDINGSMANEUVER VAN HET STADSBESTUUR

(vervolg van blz 1)

NA DE AFSCHAFFING VAN DE 400 MILJOEN F KREDIETVERHOOGING OP DE BEGROTING VAN OPENBARE WERKEN

In De Standaard van 20 februari II. heeft volksvertegenwoordiger Jan Verroken zijn mistevredenheid uitgesproken over het feit dat de minister van Openbare Werken op eigen houtje zo maar een vertrouwenskwesitie kon stellen, om de 400 miljoen F kredietverhoging op zijn

begroting te doen schrappen, wat het onevenwicht inzake kredietverdeling tussen Vlaanderen en Wallonië nog verscherpt.

In de begroting van openbare werken worden de 5,5 miljard F voor wegeniswerken als volgt verdeeld :

4 miljard F voor autosnelwegen, waarvan zelfs een post van 400 miljoen F voor de reconversie van de Borinage. Er is geen evenwaardige post voor het Vlaamse land voorzien maar bovendien zijn ook de overige 3,6 miljard F bijna integraal voor

Wallonië voorzien, aldus dhr Verroken.

Verder is 1,5 miljard voorzien voor de gewone rijkswegen, waarvan 1,3 miljard voor herstel van vorstschade (winter 1962-63). Deze vorstschade wordt op 2,5 miljard F geraamd, waarvan reeds 1,2 miljard F werden uitgegeven, nl. 900 miljoen F in Wallonië en 220 miljoen F in het Vlaamse land.

Dhr Verroken heeft berekend dat de kredieten in 1964 voor 73 % naar Wallonië gaan en voor 27 % naar Vlaanderen.

Hij besluit dat indien de noodzakelijkheid van een kredietbeperking bewezen is, de Vlamingen daartegen nooit in verzet zullen komen op voorwaarde, dat die besparingen evenredig verdeeld worden. Intussen vraagt hij zich af of de regering nu elke rijkswegenpolitiek in Vlaanderen zal uitschakelen en intussen toelaten dat de 120 km lange Route de Wallonië nog verlengd wordt met samen 60 km lange zijwegen van zeer betwistbaar nut ?

Tot zover « Bouwkroniek ». Hieruit blijkt niet alleen dat we volledig gelijk hebben maar ook hoe treurig de havenpolitiek van het Oostends stadsbestuur is. Eigenaardig is het wel dat « De Standaard » die toch bekend staat als het blad van burgemeester Piers van leer trekt tegen de regering, voor het schrappen van al die kredieten, terwijl de Oostendse burgervader zelf een persbericht verspreidt waarin hij tracht te beweren dat het met die werken voor de Oostendse haven, wel allemaal in orde komt.